

"Jeg tænkte, fyren er ikke normal ..."

G., H., 1960

Jeg vil gerne ganske kort tage stilling til min hidtidige livsvej, og hvad jeg til i dag har opnået gennem hjælpen fra vores læremester Bruno Gröning. Jeg er født den 26.9.19.., gik i folkeskole og kom i tilslutning hertil i murerlære, og var, hvis jeg må sige det, en ganske robust fyr, og frygtede ikke djævelen. Da jeg var udlært i 19.., fik jeg en dobbeltsidig lidelse i ørerne. På egen bekostning gik jeg til en ørespecialist i B..., og til F... på en øreklinik. Overalt lød det, at kun gennem en operation kunne der opnås en bedring. Fra begge ører kom der udflod, ingen kunne gøre noget. I 19.. var det så vidt, at jeg havde ligevægtsforstyrrelse, og ikke mere kunne bukke mig uden at falde om. Jeg måtte til F... for at opereres, og det venstre øre blev mejslet ud. Ligevægtsforstyrrelsen var borte, men det flød stadig fra begge ører. I 19.. blev jeg afvist som ubrugelig ved sessionen, men i 19.. alligevel indkaldt, og efter fire uger sendt hjem igen på grund af ørelidelsen. Til krigen var slut, blev jeg indkaldt endnu tre gange, men blev hver gang afvist igen, og så tror jeg ikke, det er nødvendigt at sige mere, for hvis man ikke kommer med hovedet under armen, bliver man ikke afvist.

Sådan fortsatte det til 19.., så længe der var udflod, havde jeg intet besvær, men hvis det udeblev i 2-3 dage, måtte jeg straks til en specialist. I efteråret 19.. kom igen den skrækkelige dag, hvor udflodet var udeblevet i fire dage. Jeg fik frygtelig hovedpine, min kone måtte ringe efter lægen klokken 24 om natten, for jeg lå på gulvet og vred mig af smerter.

Om morgenen bragte man mig på sygehuset, og forsøgte at rense øret for skorper, hvilket ikke lykkedes for lægen. Næste dag blev sagen gentaget af en ørelæge. Han forklarede mig, at det ikke ville lykkes uden en operation. Jeg sagde til denne læge, at jeg ikke forlod stolen, før det var rent; og efter omkring to timer fik lægen en hasselnødstor skorpe ud af øret, og smerterne var væk, for der var udflod igen. Efter dette vellykkede indgreb erklærede lægen, at det var sidste gang, nu var der kun en operation tilbage, alt andet var nytteløst. Det måtte jeg afvise, for efter indgrebet i 19.. havde jeg mistet hørelsen til venstre, og nu i 19.. skulle det også gå mig sådan til højre. Nej, sagde jeg, det gør jeg ikke. Så hørte jeg i 19.. om vores læremester Gröning, men jeg lo og gjorde nar af denne mand, for jeg sagde, at sådan noget fandtes ikke.

Min svigermor led af multipel sclerose, og sagde en dag til mig og min kone, at hun tog til hr. Gröning i K. Vi to måtte med, for hun var jo lam og måtte bæres fra bilen og ind i huset, hvor hr. Gröning befandt sig. Jeg lo af denne sag, og sagde til konen, vi går godt nok med, Papa betaler jo for bilen, så kommer vi også ud.

Vi kom til K..., og bragte moderen ind i huset. Da vi havde bragt hende ind på stedet, sagde man til os, at vi kunne blive og høre Bruno Grönings foredrag, hvis vi ville. Jeg afviste det, for jeg troede simpelthen ikke på det. Jeg forlod huset, og min kone blev. Da jeg kom ud, sagde jeg til vores chauffør, at jeg havde kunnet høre på foredraget, men det interesserede mig ikke, sådan noget svindel. Han syntes, at når man allerede var kørt så langt, ville han dog være interesseret. Jeg besluttede mig straks til at gå ind og høre foredraget, men tænkte ikke på mine ører.

Da foredraget begyndte, lød det straks, I skal ikke tro at Gröning helbreder, men DEN GUDDOMMELIGE KRAFT HELBREDER! Ikke forlange, men opnå ...

Da tænkte jeg straks, fyren er ikke normal, ikke han, men den guddommelige kraft helbreder – og jeg troede, at han ville ordinere noget eller give noget, men han holdt kun sit foredrag. Jeg tænkte slet ikke på mine ører, for jeg troede jo slet ikke på dette formentlige vrøvl.

Da hr. Gröning havde talt en stund, blev det helt anderledes i min krop, den blev mig så varm, mine ben blev tunge. Der skete simpelthen noget i min krop, som jeg ellers aldrig havde.

I dag ved jeg, at det var den GUDDOMMELIGE KRAFT, der gennemstrømmede mig ...

Da foredraget var færdigt, troede jeg, at jeg ikke mere kunne gå. Men samtidig var alt så let, jeg kan kun sige, at jeg havde det, som man siger i folkemunde, "skidegodt"! Da vi kom hjem, tog jeg vattet ud af begge ører, og det var helt gennemblødt, puttede friskt vat ind – og tænkte ikke mere ved det.

Den næste dag var alt tørt – og sådan har det været til i dag! ---

Hvis nogen tror, at når det flød fra begge ører fra efteråret 19.. til maj 19.., og fra da af og til i dag ikke mere, at så kommer det "tilfældigt"...

Det kan jeg takke vores hjælper og lærermester Bruno Gröning for!

Og når smudsbladene i dag erklærer, at hele lægevidenskaben til i dag endnu ikke har set eller hørt (!) om en eneste vellykket helbredelse fra hr. Gröning, kan jeg stille mig til rådighed for dem, og tror også at kunne bringe endnu nogle vidner til rådighed for dem.

Min svigermor fortalte det efter nogle dag til den praktiserende læge. Han sagde, at hvis det fortsatte sådan, måtte det betegnes som et mirakel.

Denne skrivelse vil jeg af taknemmelighed lade hr. Gröning få.

(underskrevet) G. i H., ...gade 39

(Originalberetning fra Bruno-Gröning-arkivet)

"Jeg tænkte, fyren er ikke normal ..."

G., H., 1960

Kilde:

Josette Gröning (Hrsg.): Der geistig-seeliche Heiler (Denkendorf ved Plochingen(/Neckar. 1960) nr. 9 side 140-142